

internationalt Fænomen, har vi altid været Modstandere af. At det saa rammer et enkelt Land som vort, at der har været Krig i Verden, gør for saa vidt ikke Sagen bedre, som det netop maa foranledige den indre Politik til her at tage Spørgsmaalet op om, hvorvidt man kan begrænse Krigens Ulykker og hvad Krigens er, og bidrage til at gøre Forholdene saa lempelige som muligt for den arbejdende Befolkning og for Befolkningen i det hele taget. Men derom behøver det ærede Medlem og jeg altsaa ikke at strides. Det ærede Medlem og jeg er, jeg kender hans Anskuelse paa dette Punkt, fuldstændig enige om, at Verdenskrisen stammer fra et uordnet økonomisk System, som for Resten det konservative Parti, det ærede Medlem tilhører, har været med til at opretholde mod Socialdemokraternes Protest og Angreb. — Naar det ærede Medlem spørger, om vi vil sige os løs fra Karl Marx, vil jeg dertil sige, at jeg ikke ved bedre, end at vi aldrig har været i den Grad Principryttere, at en Mand for os skulde være Profet, og at alt, hvad han har skrevet, skulde være en Bibel for os, fra hvilken man ikke skulde have Luv til at afvige. Jeg husker, at det tyske Socialdemokratiske Organ „Vorwärts“ en Gang skrev i en Kamp mellem Lassalleaner og Marxister: Vi er ikke hverken Lassalleaner eller Marxister, men Socialister. Derved maa forstås, at den socialdemokratiske Politiker nødvendigvis maa være i Stand til at se hen til de Forhold, der i Øjeblikket raader i et Land, og søge praktisk at udrette det bedst mulige for den Befolkning, som han repræsenterer. Om vi saa er Beskyttelsesmænd eller Frihandelsmænd, er et helt andet Spørgsmaal. Jeg sagde i mit Foredrag før, at vi tidligere havde hævdet Frihandelens Indførelse overalt, naar Forholdene muliggjorde det. For saa vidt er vi Frihandelsmænd. Men tager man derimod Sagen, som den foreligger nu i Øjeblikket, kan man meget godt sige, at man kan opretholde en vis Form af Beskyttelse, der ikke er vort principielle Standpunkt, under de bestemte Forhold, de Kriseforhold, hvorunder vi nu lever; den synes at være en Beskyttelse, men ikke desto mindre en Beskyttelse, som skal ophæves, saa snart Forholdene atter bliver normale.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: I den korte Bemærkning, det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer nu fremsatte, forekom den Vending, at Ver-

denskrisen for Tiden var fremkommet i Kraft af en social Ordning, der var den modsatte af vor — det vil altsaa sige den modsatte af Socialdemokraternes. Men det kan man paa ingen Maade sige. Det vilde ikke være nogen Vanskelighed for mig at godtgøre, at det ikke er saaledes, men at den havde ganske andre Aarsager. Dette vilde imidlertid tage længere Tid, end jeg kan raade over i en kort Bemærkning. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at skulde det gælde, kunde man akkurat lige saa godt sige om de russiske Forhold, at de er opstaaet paa Grund af en socialistisk Ordning. Men, som sagt, det er helt andre Grunde, der har virket for at faa den nuværende Uorden — for at bruge det ærede Medlems Udtryk — tilvejebragt. — De Herrer maa selvfølgelig selv om, hvorvidt de vil sige sig helt løs eller blot halvt løs fra Karl Marx. Jeg har kun villet give dem en Haandsrækning. Jeg mener, at der ikke er noget at være bange for for de Herrer, for Karl Marx var ikke Frihandelsmand, og det Skrift, jeg før nævnte, vil vise ærede Medlemmer det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Meyer: Det glæder mig, at vi kun kan faa Ordet for korte Bemærkninger, for derved sparer jeg altsaa det ærede Medlem for den Udredning, han ellers vilde have givet os. Jeg er sikker paa, at den vilde være blevet meget udtømmende; men den vilde rimeligvis ikke have bevist en eneste Smule om, at det politiske System, der støttes af det ærede Medlem, vilde have været i Stand til at afskaffe den økonomiske Uorden.

Bjerring: Da den højtærede Statsminister for nogle Dage siden fremsatte Regeringens Program for den nærmeste Fremtid, havde jeg efter de forudgaaende Rygter ventet, at der var kommet en Udtalelse om Nedsættelse af Konjunkturtillægene til Statens Tjenestemænd, og jeg maa sige, at det glædede mig, at dette Punkt ikke er optaget paa Regeringens Program for den kommende Vinter. Jeg vil haabe, at det har sin Grund i den Haandfæstning, som det konservative Folkeparti efter Sigende har afkrævet den højtærede Statsminister, og at man kan gaa ud fra, at et af de deri optagne Punkter gaar ud paa, at Konjunkturtillæget ikke maa nedsættes i den nærmeste Fremtid. Vi har jo